

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ НОЩ

chitanka.info

На подпор. Г. х. Делев

*Последният тътен отдавна замря,
отдавна атаките вихрени спреха.
Пристъпи нощ тиха и плахо простря
над бранни чукари катранена дреха.*

*И свята десница лампади безчет
в небесната твърд неусетно запали.
Зефирът лек с майчинска нежност навред
целуна борците, сън вечен заспали.*

*Каква дивна свежест! Какъв аромат
из тези заспали усои се носи!
Как тихо е всичко, де мрачен бе ад,
де черна смърт младости ред днес покоси.*

*Но в своето мълчание всичко мълви
за светли дела на чутовни герои:
мълвят чудеса тук цветя и тревни,
тук химни възнасят чукари, усои.*

*И ето сребристият месец обля
с лъчите си бледи чукарите тъмни,
където гореща кръв буйно се ля
и пак ще се лее и преди да съмне.*

*Долитат стенания тихи едва —
лежат надалече борци неприбрани
и в техните глухи, невнятни слова
прозират се техните кървави рани,*

*а татък сред тази нощ — нощ полуден
кат призраци мяркат се рой санитарии
и спират се, клякат край всеки ранен,
с кръвта си напоил тез диви чукари.*

*Печалният месец със бледи лъчи
облива чукарите, с кърви пропити...
Ах, колко ли майки с сълзи на очи
се молят за своите рожби избити?*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.